

НЕДІЛЯ 01.01.2017 ГЛАС 3. ЄВ. 6.

Неділя перед Різдом Христовим – Святих Отців.
Св. мч. Боніфатія.

Новий рік за григоріанським календарем.

10.00 - Божественна Літургія

За парафію; Після Божественної Літургії посвячення
просфор.

ПОНЕДІЛОК 02.01.2017

† Мучч. Євстратія, Євгенія, Авксентія й Ореста

ВІВТОРОК 03.01.2017

Мучч. Тирса, Левкія, Филимона, Аполонія, Калиніка

СЕРЕДА 04.01.2017

Свщмч. Елевтерія; преп. Павла

ЧЕТВЕР 05.01.2017

Прор. Агея

08.30 - Божественна Літургія

П'ЯТНИЦЯ 06.01.2017

СТРОГИЙ ПІСТ

Навечір'я Різдва Христового

Св. прпмчц. Євгенія

10.00 - Вечірня з Літургією св. Василя Великого

22.00 - Велике Повечер'я з Литією (Всенічним)

СУБОТА 07.01.2017

✠ РІЗДВО ГОСПОДА БОГА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

09.15 - Хрестини Якова Вербовського

10.00 - Божественна Літургія

За парафію

НЕДІЛЯ 08.01.2017

✠ СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ СВ. СВЩМЧ. ЄВТИМІЯ, ЄП.

10.00 - Божественна Літургія

За парафію; Про Боже благословення для Григорія і
Патриції

ПОНЕДІЛОК 09.01.2017

✠ СВ. АП., ПЕРВОМЧ. Й АРХИДИЯКОНА СТЕФАНА

10.00 - Божественна Літургія

18.00 - Божественна Літургія

ПРИБИРАННЯ ЦЕРКВИ НА РІЗДВО ХРИСТОВЕ

З огляду на реколекції передріздвяні, які голошу в Білому Борі і Щецінку, прошу церкву перед різдвом поприбирати **04 або 05 січня 2016 р.** Також прошу на цей час привезти до церкви дві ялинки. Одну вбрати в притворі, а другу біля амвону.

Шептак Дарій і Рената, Бречко Андрій і Наталя, Вербовська Мажена і Дарій, Гнатюк Владислав і Ірена, Гнатюк Міхал і Аніта, Гнатюк Ева і Славомір

13-01-2017

Рожак Марко, Серкіз Ева і Андрій, Солодуха Ярослав і Лариса

20-01-2017

Стех Михайло і Тереса, Онишкевич Петро і Катерина, Зарічна Ольга

27-01-2017

Зих Тереса, Панюс Богдан і Галина, Онишкевич Марія і Іван

03-02-2017

Василіна Євген і Євгенія, Бунда Мирослав і Анна, Грицина Анна і Юрій

ПРОСФОРА НА СВЯТВЕЧІР

Сьогодні **01 січня** після Божественної Літургії будемо посвячувати просфори, якими ділимося перед велиєю.

ФОНД АНДРІЄВИЙ ГРІШ

На фонд Андрієвий гріш, який збирали ми до пушки карітас зібрано 203 зл. За всі пожертви дякую.

ФОНД НА РЕМОНТ ПРИХОДСТВА

Минулого тижня на тацу зібрано 779 зл. Гроші призначені на ремонт приходства. За всі пожертви дякую.

ДУШПАСТИРСЬКИЙ І ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ

В наступну неділю після Божественної Літургії буде зачитано душпастирський і фінансовий звіт парафії за 2016 рік.

ПОЖЕРТВИ НА ПОТРЕБИ ЦЕРКВИ

Сенюк Андрій - 400 зл; Сенюк Михайло - 400 зл; Н.Н. - 1 500 зл; За всі пожертви щиро дякую.

Пригадую що пожертви з дописом "**Darowizna na cele kultu religijnego**". В розчисленні річного податку PIT за минулий рік можна відчислити від податку. Бажаючі зложити пожертви на ремонт парафіяльного дому і церкви можуть вплачувати безпосередньо на конто парафії

Parafia Greckokatolicka p.w. św. Mikołaja w Żelichowie nr konta:

37 8308 0001 0000 1254 2000 0010

"Darowizna na cele kultu religijnego"

01 січня 2017

Неділя перед Різдом Христовим – Святих Отців.
Св. мч. Боніфатія.
Глас 3. Єв. 6.

Вісник Парафії Св. Миколая в Циганку-Желіхові

www.cyganek.ndg.pl

Послання Апостола Павла до Євреїв 11, 9-10. 17-23. 32-40.

Браття, вірою Авраам перебував у обіцяній землі, як у чужій, живучи у наметах з Ісааком та Яковом, наслідниками, як і він, тієї самої обітниць, бо чекав міста з непохитними основами, якого будівничий і засновник – Бог. Вірою Авраам, поставлений на пробу, приніс у жертву Ісаака, і то приніс у жертву єдинородного сина, він, що обітниця одержав, до якого було сказано: від Ісаака тобі народиться потомство; бо він розумів, що Бог може і з мертвих воскресити; тому й одержав назад яко прообраз. Вірою Ісаак благословив Якова та Ісава на майбутнє. Вірою Яків, перед смертю, благословив кожного з синів Йосифа і вклонився, спираючись на кінець палиці своєї. Вірою Йосиф, вмираючи, згадав про вихід синів Ізраїля і розпорядився про свої кості. Вірою батьки Мойсея, як він народився, три місяці його ховали, бо бачили вроду дитятка, і не злякалися перського наказу. І що ще скажу? Часу не вистане мені, як почну розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць осягнули, загородили пащі левам, вогненне полум'я гасили вістря меча уникали, ставали сильні, будши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, зрікшись від них звільнитись, щоб осягнути ліпше воскресіння. Інші зазнали наруг і бичів, кайданів і в'язниці; їх каменували, різали пилою, брали на допити; вони вмирали смертю від меча, тинялися в овечих та козячих шуках, злиденні, гноблені, покривджені; вони, яких світ був невартий, блукали по пустинях, по горах, по печерах та земних вертепах. І всі вони, дарма що мали добре свідчення віри, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас осягли завершення.

Євангелія від Матея 1, 1-25.

Книга родоводу Ісуса Христа, сина Давида, сина Авраама. Авраам породив Ісаака, Ісаак породив Якова, Яків породив Юду і братів його. Юда породив

Фареса та Зару від Тамари. Фарес породив Есрома, Есром породив Арама. Арам породив Амінадава, Амінадав породив Наасона, Наасон породив Салмона, Салмон породив Вооза від Рахави, Вооз породив Йоведа від Рути, Йовед породив Ессея, Ессея породив царя Давида. Давид породив Соломона від жінки Урії, Соломон породив Ровоама, Ровоам породив Авію, Авія породив Асафа. Асаф породив Йосафата, Йосафат породив Йорама, Йорам породив Озію. Озія породив Йоатама, Йоатам породив Ахаза, Ахаз породив Єзекію, Єзекія породив Манасію, Манасія породив Амоса, Амос породив Йосію, Йосія породив Єхонію і братів його за вавилонського переселення. А після вавилонського переселення Єхонія породив Салатіїла, Салатіїл породив Зоровавела, Зоровавел породив Авіюда, Авіюд породив Еліякіма, Еліякім породив Азора, Азор породив Садока, Садок породив Ахима, Ахим породив Еліюда, Еліюд породив Єлеазара, Єлеазар породив Маттана, Маттан породив Якова, Яків породив Йосифа, чоловіка Марії, з якої народився Ісус, що зветься Христос. Покоління же всіх було: від Авраама до Давида чотирнадцять, від Давида до вавилонського переселення чотирнадцять і від вавилонського переселення до Христа – покоління чотирнадцять. Народження Ісуса Христа сталося так. Марія, його мати, була заручена з Йосифом; але перед тим, як вони зійшлися, виявилось, що вона була вагітна від Святого Духа. Йосиф, її чоловік, будши праведний і не бажавши її ославити, хотів тайкома її відпустити. І от коли він це задумав, ангел Господній з'явився йому уві сні й мовив: – Йосифе, сину Давида, не бійсь узяти Марію, твою жінку, бо те, що в ній зачалось, походить від Святого Духа. Вона породить сина, і ти даси йому ім'я Ісус, бо він спасе народ свій від гріхів їхніх. А сталося все це, щоб збулось Господнє слово, сказане пророком: *Ось діва матиме в утробі й народить сина, і дасть йому ім'я Еммануїл, що значить: з нами Бог.* Прокинувшись від сну, Йосиф зробив, як велів йому ангел Господній: прийняв свою жінку; і не пізнав її, аж поки не родила сина, і він дав йому ім'я Ісус.

ЗБІРКА НА ПОТРЕБИ ДУХОВНОЇ СЕМІНАРІЇ

В наступну неділю 08 січня 2017 р. в другий день Різдвяних свят пожертви зложені на тацу призначені на потреби Духовної Семінарії в Любліні. За всі пожертви дякую.

✠ РІЗДВО ГОСПОДА БОГА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Євангеліє від Матея 2, 1–12.

Коли Ісус народився у Вифлеємі Юдейським за днів Ірода царя, мудреці прийшли в Єрусалим зі сходу і спитали: – Де цар юдейський, що народився? Бо ми бачили його зорю на сході і прийшли поклонитись йому. Почувши це цар Ірод, стривожився, і ввесь Єрусалим з ним. Зібравши всіх первосвященників та книжників народних, він випитував у них, де Христос має народитись. Вони йому сказали: – У Вифлеємі Юдейським, бо так написано пророком: *І ти, Вифлеєме, земле Юди, нічим не менший між містами Юди, бо з тебе вийде вождь, що буде пасти мій народ, Ізраїля.* Тоді Ірод покликавши тайкома мудреців, випитав у них пильно про час, коли з'явилась зоря, і відіслав їх у Вифлеєм, кажучи: – Ідіть та розпитайтеся пильно про дитя, і коли найдете, сповістіть мені, щоб і я пішов йому вклонитись. Вислухали вони царя і пустилися в дорогу. І ось зоря, що бачили на сході, ішла перед ними, аж поки не прийшла й не стала зверху, де було дитячко. Побачивши зорю, вони зраділи радістю вельми великою. Увійшли до хати й побачили дитячко з Марією, матір'ю його, і, впавши ниць, поклонились йому; потім відкрили свої скарби й піднесли йому дари: золото, ладан і миро. І, попереджені вві сні не повертати до Ірода, пустились іншою дорогою у край свій.

Дорогі Парафіяни

В Році 150-ліття канонізації св. свцмч. Йосафата Кунцевича, який присутній у нашій парафії у своїх мощах, споглядаючи на Його свідоцтво віри, з нагоди свят Різдва Господа нашого Ісуса Христа прошу прийміть від нашої родини найщиріші вітання.

Нехай присутність народженого Бога, Ісуса Христа буде радістю для всіх Вас, потішенням в хоробах і розрадою в труднощах. Свята Родина і Святі, які визавали Ісуса Христа Богом не були звільнені від труднощів життя на землі. Тому в новому 2017 році, вдивляймося в їх приклад життя, щоб попри терня життя проповідувати Любов Бога до людини у нашій "ЖИВІЙ ПАРАФІЇ", в якій Його зустрічаємо.

о. Павло Поточний з Родиною

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ВЛАДИК УГКЦ У ПОЛЬЩІ Всесвітлішим, Всечесним і Високопреподобним Отцям, Преподобним Монахам і Монахиням та всім вірним Української Греко-Католицької Церкви у Польщі

Христос Рождається!

Дорогі Брати і Сестри!

В гімні «Єдинородний Сину», який в Службі Божій співається від 535 року, перелічується найважливіші

правди віри про Божий план щодо людини. Безсмертне Слово Боже задля нашого спасіння зволило прийняти тіло від святої Богородиці, незмінно ставши чоловіком. Друга частина гімну починається так: «і розп'ятий був Ти, Христе Боже». Ікона Різдва Христового є зображенням цих і тих слів. Син Божий незмінно, тобто без жодної зміни, цілісно, насправді став людиною. Про це свідчить сцена купелі, яку видно в долішньому кутку ікони. Новонародженого Сина Божого, як кожну дитину, купають. Форма посудини, в якій це відбувається, нагадує водночас хрестильницю і євхаристійну чашу. Про розп'яття свідчить те, що розмальована на чорно яскиня народження має форму могили, а пеленки Дитяти нагадують плащаницю. Св. Василій Великий в проповіді на Різдво вчить, що «Бог прийшов у тілі, щоб убити смерть в ньому приховану». «Незмінно ставши чоловіком, розп'ятий був Ти, Христе Боже», гімн і ікона об'єднують незбагненні для розуму правди: про те, що «Всенепорочна, не знавши мужа, породила тілесно без батька синат, зродженого в вічності від Отця без матері» (догмат 3-го гласу), і що розп'ятий «смертю смерть подолав». Уособленням нашої безпорадності є св. Йосиф, який на іконі Різдва сидить затоплений в думках. Відповіддю на його і

наші сумніви є стихира з недільної утрени 5-го гласу. Порівнюється в ній вихід Воскреслого з запечатаного гробу до народження з Богородиці. Ангели не розуміли як Бог міг прийняти тіло, а сторожі не чули, коли Христос воскрес, «бо це й те було закрите для тих, що досліджують, але тим що вірою поклоняються таїнству, явилися чудеса». На іконі зусилля людського ума, який хоче досягти Бога, символізують три мудреці з дарами, що на конях піднімаються вгору. Вони також передвіщають три жінки мироносиці, які рано-вранці, наражаючись на небезпеку, поспішатимуть до гробу, щоб помазати тіло Розп'ятого. Візантійські письменники своє захоплення оновленням, яке принесло людству народження Ісуса, передають багатьма словами: це *новотворення*, нове сотворення, *прикликання*, новий Божий творчий поклик, *нетління* і *безсмертя*, а також *відродження*. Але в прагненні виразити свою вдячність множенням слів, людина остаточно доходить до визнання, яке чуємо в Акафісті Пресвятій Богородиці: «Пісня найкраща буде ніщо в порівнянні з багатством милосердя твого, і хоч принесемо тобі, царю святий, стільки пісень, що зернин піску, то не зробимо нічого достойного супроти тих дарів, які дав ти нам, що співаємо: Алилуя». Вочоловічення Божого Сина, зціляючи людську природу, не тільки звільняє її від гріха, але й дарує силу творити добро. В передсвяття Різдва чуємо на утрени: «Неплідна на чесноти людська природа, радуйся і ликуй! Христос бо йде, щоб тілесно народитися від Діви і вчинити тебе плідною на добрі вчинки». Предметом глибокого іспиту совісті мало б бути те, як радість святкування Різдва перетворюється на добрі вчинки, не принагідні, на хвилі передсвятоточних емоцій, але регулярні, зроджені солідарністю з іншими,

незважаючи на їхню національність, расу і сповідувану віру. В свято Різдва на утрени називається нас «христокрасними людьми», які «удостоїлися Божого приходу» і «нині втішаються знову буттям». Це ім'я не може не мобілізувати до подвигу, надлюдських зусиль: красою власного життя об'являти Христа, бути його образом для інших.

Такий вимір універсалізму несуть наші коляди, натхнене Святим Письмом, літургією та іконографією свідчення віри і любові до Воплоченого. В коляді «Возвеселімся всі разом нині» слово «всі» є лейтмотивом: «всі утішайтесь», «весь світ відкупив», «торжествуймо всі купно щиро». І найважливіше визнання: «которий весь світ спасе від ада, через нього вічна всім нам вірада». Перед очима автора цих слів мусила стояти ікона Різдва Христового: Дитя Ісус в яслах, які нагадували саркофаг, в темному вертепі, який прикликав біблійний образ шеолу-аду, місця перебування померлих, стан розпачу і забуття. В коляді «Дивная новина» то Богородиця висловлює волю загального спасіння: «Скажи, правосуде, де хто з вірних буде? Хай зі Мною пред Тобою стануть всії люди, щоб Тебе молити і Тебе просити, щоб Ти дав нам в Своім царстві во вік віків жити».

Універсальною має також бути свідомість, що Син Божий народився в найжалюгідніших умовах. «Дивная новина: нині Діва Сина породила в Вифлеємі, Марія єдина. Не в царській палаті, а межі бидляти, у пустині, у яскині, це треба всім знати». Причиною виняткового місця Різдва в духовному світі нашого народу, який в своїй безмежній більшості протягом століть зазнавав злиднів, була саме ця свідомість: Бог став людиною подібною до нас, бідною, виключеною, яку переслідували, змушуючи до втечі з рідного краю до Єгипту. В буллі «Обличчя милосердя», якою відкривався Рік милосердя, папа Франциск написав, що в цьому святому році «ми зможемо пізнати відкриття сердець до всіх тих, хто живе у найбільш безнадійних життєвих периферіях, що їх так часто світ створює драматичним чином». Безнадійні життєві периферії – це землі, де точаться війни з зовнішнім агресором, це також країни, в яких люди не вміють скинути з себе ярма минулого, яке душить їх корупцією і цинізмом еліт. Такою периферією є, на жаль, Україна. Папа Франциск втілив в життя свої слова про відкриття сердець: на його прохання проведено збірку пожертв для України в усіх католицьких храмах Європи. І наші старання, щоб прийти з допомогою тим, хто страждає внаслідок війни і кризи, не можуть закінчитися з Роком милосердя. В останньому листі під назвою «Милосердя і нещасна» єпископ Риму написав, що «милосердя не може бути якоюсь дигресією в житті Церкви, але становить саме її життя, роблячи видимою і відчутною глибоку правду Євангелія».

Дорогі У Христі!

В новий 2017 рік увійдемо, знаючи з досвіду власного і наших братів та сестер, те, що папа Франциск написав у буллі «Милосердя двері»: «Скільки ж ситуацій невпевненості й страждання у нинішньому світі! Скільки ж ран на тілі багатьох, які

вже не мають більше голосу, бо їхній крик ослаб і згас через байдужість багатих народів». Але християнина має супроводити свідомість, що з моментом втілення Бог назавжди ввійшов в людську історію, а Христова Пасха, його страждання, смерть і воскресіння, означає, що Бог «переміг начало і владу темряви»(молитва на Час 6-ий). Хай ювілей, які святкуватимемо цього року – 400-ліття Чину святого Василя Великого і 70-ліття провінції Сестер Службениць – сповнять нас радістю і допоможуть нам вчитися на добрих прикладах. 150-ліття канонізації св. священномученика Йосафата Кунцевича і 70-ліття смерті блаженного священномученика Йосафата Коциловського хай пригадують нам, що наше існування як Церква завдячуємо мучеництву і ісповідництву єрархів, священників, монахів, монахинь і мирян. Вони заплатили високу ціну за право на існування Греко-Католицької Церкви. Не змарнуймо їхньої жертви!

70-ліття акції «Вісла» застане нас в якісно новій ситуації. Разом з нами, виселеними і нащадками виселених, в наших храмах моляться брати і сестри з України, заробітчани і студенти, для яких Польща є тимчасовим або в перспективі постійним місцем життя. Ікона Різдва Христового, крім варіанту, який називається канонічним, в нашій традиції зазнала впливу західних мистецьких зразків. На іконі з Гломчі, яка зберігається в Історичному музеї в Сяноці, три мудреці, які поклоняються Новонародженому, представляють три покоління, символічно – людство всіх часів. Хай в наших храмах, як і на тій іконі з XVII-го століття, поруч сивоволосих чоловіків і жінок, яких 70 років тому дітьми вирвали з рідної землі, стануть їхні діти, люди в силі віку, та діти їхніх дітей, внуки і правнуки, щоб всупереч задумам очільників комуністичної системи в післявоєнних роках і ворожості багатьох сьогодні не переривався ланцюг поколінь.

Всім Вам бажаємо миру і радості, за словами коляди: «Пастирям уподобімся, Рожденному поклонімся, щоб ізволив мир нам дати, скорби в радість премінати – віруючим, віруючим у нього». Нам самим, священникам і семінаристам бажаємо сили, щоб наслідувати у непохитності блаженних священномучеників. Монахам і монахиням бажаємо витривалості на обраній дорозі подвигу, за прикладом святого Йосафата Кунцевича. Всім Вам, Дорогі Брати і Сестри, хай Чудесний порадник подасть своє світло, яке здатне розвіяти темряву і вселити надію.

Благословення Господнє на вас, його благодаттю і чоловіколюб'ям.

**Архiepіскоп Євген Попович
Митрополит Перемишсько-Варшавський**

**Єпископ Володимир Юшак
Владика Вроцлавсько-Гданський**

**Перемишль – Вроцлав, Різдво Христове 2017 р.
Б.**